

Predicatie
uitgesproken door **ds. J.J. Roodsant**
op 1 december 2011
te Lekkerkerk

Zingen: Psalm 84:5

Lezen : 1 Johannes 5

Gebed

Zingen: Psalm 119:3, 88

Geliefden, met de hulp des Heeren en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij 1 Johannes 5, het gedeelte dat we samen hebben gelezen, en daarvan nader het 12^e vers, waar des Heeren Woord aldus luidt:

“DIE DEN ZOON HEEFT, DIE HEEFT HET LEVEN; DIE DEN ZONE GODS NIET HEEFT, DIE HEEFT HET LEVEN NIET.”

En als aandachtspunten noem ik u:

1^e Het rampzalige ontbreken van de Zoon

2^e Het smartelijke gemis van de Zoon

3^e Het zalige bezit van de Zoon

Geliefden, de Heere heeft ons mensen geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis, en dus in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid, waardoor het leven, het ware leven in de beminning en de aanbidding van de levende God ons was geschonken, en elke dag opnieuw door ons in praktijk werd gebracht. O geliefden, in de staat der rechtheid was het hart van de mens vol van de liefde ván God, en liep de ziel dagelijks over van de liefde tót God, alsmede van het verlangen om de Heere te dienen, te prijzen en te verheerlijken. Ja geliefden, de mens straalde in het paradijs van Gods heerlijkheid, van Zijn gerechtigheid en van Zijn heiligheid, om keer op keer de lofzang des Heeren aan te heffen en Gods Naam en Gods deugden te prijzen. Ach geliefden, door de zalving van de Heilige Geest was er in het

bestaan van de mens niets anders te vinden dan de zaligheid in het aanhangen, liefhebben en bejubelen van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, en zonk de mens keer op keer in de armen van de hemelse Vader, Die hen op een onbeschrijflijk kostelijke wijze had voortgebracht en elke dag opnieuw voor hen zorgde. Alles wat het leven tot leven maakte, was aanwezig, want Gód was aanwezig. En God ís het Leven, ja, God is de enige Bron van het waarachtige leven.

Maar toen..., toen kwam de duivel, en ging die duivel proberen om dat onbeschrijflijk mooie scheppingswerk des Heeren te verwoesten. Ja, toen kreeg de duivel het voor elkaar dat de mens als God wilde wezen en zijn eigen ik op de troon in de troonzaal des harten kwam te zetten. O, toen verbrak de mens het verbond met God en stortte hij zich in de armen van de boze, en daarmee in een drievoudige dood: een geestelijke dood, een tijdelijke dood en een eeuwige dood. Toen verloor de mens het beeld Gods en werd tot een gevleesde duivel! Ja geliefden, toen werd de mens alzo verdorven dat hij ganselijk onbekwaam geworden is tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. O geliefden, daar lag die mens in zijn doodschuldigheid, zijn doemwaardigheid en zijn helwaardigheid. Want geliefden, de Heere had toch gezegd: "Ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven." En dus heeft die mens nu niets anders verdiend dan naar Gods recht weggeworpen te worden in de nimmer dovende vlammen van de hel. Ach geliefden, wat is het toch gruwelijk met een mens gesteld, met u, met jullie en met mij. Want we kunnen wel praten over dé mens..., maar het gaat over óns; over ons, heel persoonlijk. Wij geliefden, wij zijn van nature het eigendom van de duivel geworden; wij liggen van nature onder de eeuwige en volkomen toorn van God; wij leven van nature buiten de gemeenschap met God, en wij hebben geen andere toekomst – hoort u – geen andere toekomst dan de buitenste duisternis, waar wening is en knersing der tanden. O geliefden, verschrikkelijker kan het alleen nog maar ín de hel zijn.

Maar ach geliefden, nu vertel ik u hiermee misschien niets nieuws en weet u dit alles allang, ook de jonge mensen onder ons, maar wat hebt u daar nu van belééfd? Wat hebt u daar nu van gevóeld? Wat hebt u daar nu van erváren in het binnenste van uw harten? O, wat zou het toch groot zijn als u iets ondervonden hebt van uw gruwelijkheid en uw walgelijkheid, en als u er bij de Heere vandaan achtergebracht bent hoe verschrikkelijk het er met u voorstaat, en dat u dus niets anders doet dan met elke stap die u zet, wandelen langs de rand van de hel, en dat u dus elk ogenblik in die hel kunt storten. Want geliefden, dat beleven komen we niet zoveel meer tegen in onze tijd. Weet u, mensen kunnen soms zo gevoelig praten over

de zonde. Ja, mensen kunnen soms zo gebogen door het leven gaan, om met een bepaalde stem en een bedrukt gezicht te vertellen hoe gruwelijk het er wel met hen voorstaat. Maar de beléving van deze in- en intrieste zaak wordt nauwelijks nog gevonden. Want geliefden, als u dat vanavond zou gaan beleven, dan zou deze avond voor u een avond van ontzetting en verschrikking worden. Dan zou u uw doodstaat gaan gevoelen, dan zou u een stanklucht in uw neus opsnuiven omdat u uw eigen doodslucht waarneemt, dan zou u wenende naar huis gaan, en dan zou u thuis op uw knieën roepen en smeken tot de Heere: "O God, zijt mij zondaar genadig." Ja, dan zou u uzelf verfoeien in stof en as, om u in het zwart te gaan kleden en om in een rouwklage door het leven te gaan. En geliefden, dan zou u ook onmiddellijk wegvlugten uit alle kermisachtige situaties, vol muziek en vol gepraat van druk doende mensen; ja, dan zou u zoveel mogelijk de stilte opzoeken, om daar met hete en bittere tranen uw schuld voor God te belijden en te smeken of de Heere u genadig zou willen zijn. O, dan zou u het niet meer kunnen uithouden te midden van de leugenachtige godsdienst, waar men mensen bedriegt voor de eeuwigheid en waar men mensen naar de bloemhoven jaagt en met een ingebeelde hemel naar de hel doet gaan. O, dan komt de Heilige Geest u, naar het Woord des Heeren, uit Johannes 16:8, te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Dan komt de Heilige Geest u te ontkleden en u te ontgronden, zodat u alle vrome kleedjes waarmee u uzelf omhangen hebt, kwijt gaat raken, en zodat u door al die zelfgelegde grondjes tot de zaligheid heenzakt, om naar uw gevoel weg te gaan zinken in de peilloos diepe afgrond van de helse smarten, en om te gaan beleven hoe gruwelijk uw haat tegen Gods Woord, tegen Gods weg, tegen Gods dag en tegen Gods recht is, zodat de vlammen van de hel uw binnenste lijken te verteren. Ach geliefden, dan wou zoeen vluchten, maar kon nergens heen, zodat zijn dood voorhanden schijnt, en alle hoop hem gans ontviel, daar niemand zorgde voor zijn ziel. O, hoe moet dat dan toch verder? Wat moet dat toch gaan worden?

Ach geliefden, kunt u dit nu al meevoelen, omdat u dit hebt meegemaakt? En weet u bevindelijk wat het is om in wanhoop over de grond te kruipen en om te roepen en te bedelen om genade bij de Heere vandaan? Ach, wat komen we dit toch zelden tegen in onze tijd. En dan denk ik aan die man die daar iets van kennen mocht en die daar in wanhoop over de grond kroop. Zijn kinderen dachten dat hij zijn verstand was kwijtgeraakt en belden de huisarts, om hem een kalmeringsspuitje te geven. Want vele jonge mensen weten niet meer wat dit kruipen over de grond is, maar Gods keurlingen leren het zonder twijfel kennen; o,

die weten niet waar ze het zoeken moeten als de Heere hen daadwerkelijk komt op te zoeken door het ontdekkende werk van de Heilige Geest.

En geliefden, in onze tijd komen we het, op plaatsen waar men nog leert van nature zondaar te zijn voor God, ook vaak tegen dat ze onmiddellijk vernemen dat de Heere Jezus Christus Zichzelf aan het vloekhout van Golgotha heeft gegeven, om zondaren te zaligen. En dus zijn dezulken direct uit hun ellende verlost en worden ze tot erfgenamen van het Koninkrijk van God. O, ze leven het leven in dankbaarheid en ze zijn naar hun gevoel slechts op weg naar het hemels zalig oord, waar ze eeuwig gelukkig zullen zijn. Maar o geliefden, als ze eenmaal de ogen voorgoed sluiten, ach, dan zullen ze niets anders uit de mond van de Rechter van hemel en aarde vernemen dan: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is”, om neer te storten in de vlammen van de hel. Ach geliefden, onderzoekt uzelf dan toch nauw, ja, zeer nauw, want als dit ook úw weg is, o, dan zal dit ook uw toekomst zijn, en moet ik u ernstig oproepen om te smeken: “HEERE, ai, maak mij Uwe wegen, door Uw Woord en Geest, bekend; leer mij, hoe die zijn gelegen, en waarheen Gij Uw treden wendt.” Opdat ge nog de weg der zaligheid zoudt leren bewandelen, en ge het recht Gods nog zoudt leren billijken, toevallen én omhelzen, om het verdoemende recht Gods te gaan beamen en om de smarten van de hel als verdiende plaats vóór u te zien.

Maar geliefden, als de Heilige Geest een mensenkind in waarheid op de almaar dieper wordende toeleidende weg tot Christus komt te brengen – en wat hoop ik toch dat u dit mag kennen – o, dan gaat de Heilige Geest de zielsogen ook openen voor de dierbare Zaligmaker aan het vloekhout. Dan gaat de Heilige Geest op Zijn tijd Christus aan zoen openbaren, Die geboren is in de stal van Bethlehem, om de zonden van Gods volk te verzoenen, om de schuld van Gods keurlingen te betalen en om voor die beminden des Heeren genoeg te doen aan het recht Gods. En dan komt dat mensenkind erachter dat er maar één mogelijkheid is om gered en gezaligd te worden, om behouden te worden van de eeuwige verdoemenis, namelijk: Christus in een weg van recht geschonken te krijgen van Israëls God, want Christus is de enige Bron van het ware leven. En daarom komt de apostel Johannes in onze tekst neer te schrijven: “Die den Zoon heeft, die heeft het leven, maar die den Zoon Gods niet heeft, die heeft het leven niet.” En geliefden, dan gaat dat mensenkind, met ons eerste aandachtspunt, **het rampzalige ontbreken van de Zoon** beleven met het hart. Dan komt zoen erachter dat buiten Christus álles de dóód is, dat buiten Christus álles verdóemd is, en

dat buiten Christus álles zónde is. Ja geliefden, dan komt zo'n mensenkind er ook achter dat in het Koninkrijk Gods alles radicaál is: daar is het niet een beetje van dit en een beetje van dat; een beetje waarachtig leven en een beetje gemis van dat waarachtige leven; een beetje waarheid uit en door Christus, Die de Waarheid is, en een beetje leugen door de satan, die de vader der leugenen is. O geliefden, bij het Koninkrijk Gods is het óf volkomen waarheid, uit en door Christus, óf volkomen leugen, uit en door de satan. En een mensenkind is van nature een duivelskind; een mensenkind is vanaf zijn ontvangen en geboorte het eigendom van de duivel; u, jij en ik zijn als mensenkinderen van nature geworteld in de zonde, ondergedompeld in de leugen en vervuld met leugen. Ja geliefden, de leugen is een zoete bete onder onze tong. En dus liggen wij als mensen onder de toorn en grimmigheid van de Rechter van hemel en aarde.

O geliefden, als de Heilige Geest een mensenkind gaat bearbeiten, dan wordt het rampzalige ontbreken van de Zoon dag en nacht belééfd en gevóeld. Maar is dit dan al bij ú gebeurd en bij jou? Weet u daar dan al werkelijk van, geliefden? O, hebt u het rampzalige ontbreken van de Zoon al echt ervaren? Dat komt helaas niet zo vaak meer voor, geliefden. O zeker, práten erover dat lukt velen nog wel, maar beléven is nog wat anders. En ach, ik kom zoveel mensen tegen die er helemaal geen last van hebben dat ze de Zone Gods nimmer geschonken hebben gekregen in een weg van recht. En dan denk ik niet aan de mensen buiten dit kerkgebouw, maar dan denk ik aan u en aan jou. Want hoevelen zijn er niet – en misschien noem ik u en jou wel bij de naam – die het goed kunnen uithouden onder de bediening van Gods Woord, en die na de kerkdienst met opgeheven hoofden naar huis gaan, om de draad van het gewone leven weer op te pakken en om de tocht over de brede weg ten eeuwigen verderve weer te vervolgen. O, natuurlijk beamen ze dat ze zondaar zijn, en natuurlijk weten ze dat ze bekeerd moeten worden en dat ze in Christus moeten zijn. Maar ja, dat kun je zelf niet in orde maken en dat kun je niet zelf naar je toetrekken, dat moet je gegeven worden, en daarom moet je het maar afwachten. Ach geliefden, dezulken staan wel eens stil bij de eeuwigheid, zeker als het jaar ten einde loopt; en ze denken zeker wel eens aan het verschijnen voor Gods rechterstoel, zeker als er problemen komen met de gezondheid, als er spanningen en moeiten zijn, en als er wel eens donkerheid en duisternis in het leven wordt ervaren, maar vérder komt het niet. Och toe, zegt eens eerlijk, hoe is dat bij ú? En hoe is dat bij jou? Maar als dan de dood in de vensteren van het levenshuis klimt, en als zo'n mensenkind dan moet gaan sterven, o, dan wordt er

met alle kracht tot de Hemel geroepen om hulp; dan wrijft zoenen soms in wanhoop het vel van zijn handen; dan krabt zoenen soms het behang van de muur, en scheurt de kleren aan stukken. Maar dan komt er geen antwoord meer van de Heere, dan is het te laat, voor eeuwig te laat. O geliefden, onderzoek uzelf toch hoe het met u is, want wat zou het erg zijn als het zo bij úw sterfbed zou toegaan. O, als gezant van Christuswege, bid ik u: “Laat u met God verzoenen, eer dat Hij het duister make en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen.” Het is nog de genadetijd, ge kunt nog wederom geboren worden.

Nu zijn er niet weinig mensen – en misschien zitten ze ook wel in ons midden – die, als ze geconfronteerd worden met het rampzalige ontbreken van de Zoon, aan het werk gaan in hun leven, om te proberen dat ontbreken goed te maken. Ze gaan hun leven reformeren, en ze gaan hun bestaan langs de liniaal van Gods wet leggen om alle oneffenheden daaruit weg te werken: ze passen hun kleding aan, om nog slechts een donkere kleur te prefereren; ze buigen hun tijdsbesteding om, ze gaan zoveel mogelijk kerken, uit de Bijbel lezen en Gods kinderen bezoeken, ze leren een ander taalgebruik aan, en ze gaan op een andere manier lopen. En hierdoor komen ze voor velen openbaar als een mensenkind in wier hart de Heere aan het werk schijnt te zijn gegaan. Ja, er zijn steeds meer mensen die hen overnemen en die het stempel op hun bekering zetten. En na verloop van tijd weten ze zeker dat ze tot een veranderde man of een veranderde vrouw zijn geworden. Ja, aan het eind van het aardse leven zullen ze zeker een goede ruil mogen doen. Maar geliefden, al is het groot om zo’n verandering doorgemaakt te hebben en al is dat indrukwekkend, een veránderd mens is nog geen verníeuwd mens, en het ontvangen van een ánder hart, zoals koning Saul, betekent nog niet dat je een níeuw mensenkind bent geworden. Ja, al heb je dan een uitwendige gestalte van godzaligheid en van een kind van God, het is nog geen teken dat je in Christus bent ingelijfd en in waarheid wederom geboren bent. Want geliefden, zo’n mensenkind is nimmer gebracht in het dodelijkst tijdsgewricht van de vierschaar Gods; zo’n mensenkind heeft nooit het verdoemende recht Gods leren omhelzen en is nooit verloren gegaan met zichzelf. En zo’n mensenkind heeft ook nooit Christus in de dadelijkheid geschonken gekregen van Israels God van achter het recht, om het verzoenende recht Gods in Christus te omhelzen, en om weg te smelten in die dierbare Heiland en Zaligmaker. O, al wordt er niet zelden door een sprekende tekst op de rouwkaart gesuggereerd dat zoenen voor eeuwig goed af is, en al wordt er bij een begrafenis gesproken van een veilige thuiskomst, o geliefden, voor Gods rechterstoel zal het rampzalige ontbreken van de Zoon aangewezen worden, en

zal de Rechter van hemel en aarde zeggen: “Ik ken u niet vanwaar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid”, om buiten de stad Gods geworpen te worden in het nimmer dovende vuur van Gods gramschap en grimmigheid. Want geliefden, slechts “die den Zoon heeft, die heeft het leven, maar die den Zone Gods niet heeft, die heeft het leven niet.” O geliefden, laat u daarom toch onderzoeken hoe het met u is gesteld, opdat ge uzelf toch niet zult bedriegen voor de eeuwigheid. Ik heb u niet over voor de hel, en daarom smee ik u om de Heere te vragen: “Doorgrond mij, en ken mijn hart, o Heere”, opdat ge misschien nog in waarheid het rampzalige ontbreken van de Zoon zult gaan beleven, en opdat ge uw onvernieuwd leven nog zoudt herkennen, om te smeken die Zaligmaker in de armen te mogen gaan vallen. Ja maar, zo zegt u misschien bij uzelf, dat rampzalige ontbreken van de Zoon is bij mij helemaal niet aan de orde, want ik draag het teken van Gods genadeverbond aan mijn voorhoofd; ik heb in het openbaar belijdenis gedaan van de leer die naar de godzaligheid is. En soms, als ik in de kerk zit, ach, dan mag ik bij de eerste psalm al zo gevoelen hoe de Heere in het midden is. En ik wil wel vertellen, zegt zoen, dat ik eens iets zeer kostelijks heb mogen zien van Christus in Zijn dierbaarheid, in Zijn beminnelijkheid, in Zijn lieflijkheid en Zijn gepastheid; en wanneer ik dat alles overzie, dan hoef ik er toch niet aan te twifelen of ik de Zone Gods ontvangen heb, en of mij dus, met Hem, het leven is geschonken; o, dat zijn velen op de gezelschappen volkomen met mij eens. En wanneer de Heere dit alles in je leven komt uit te werken, dan is Hij toch in waarheid in je bestaan begonnen; en wat de Heere begint, dat maakt Hij toch ook af, zodat die kostelijke roerselen in mijn ziel toch bewijzen dat er waarachtig leven bij God vandaan in mijn ziel te vinden is. Maar ach geliefden, wat maakt u dan een verschrikkelijke, dodelijke denkfout, want hoe weet u dat alles wat u meegemaakt hebt uit Góð is en niet uit de duivel? Hoe weet u dat u daarmee zaligmakende genade des Geestes hebt ontvangen, en dat het geen gemene genade des Geestes is? Hoe weet u dat?, heeft de Heere u dat bekendgemaakt? Heeft de Heere u dat gezegd? Mag u weten uit Gods eigen mond gehoord te hebben dat Hij uw hemelse Vader is, en dat ge uit en door Christus met Hem verzoend bent, ja, van alle vuile zonden gewassen bent door Zijn dierbaar bloed? Ach geliefden, Gods volk van vroeger wist zo duidelijk dat slechts het éinde het begin zou verklaren, en dat je pas, wanneer je Christus in de dadelijkheid in een weg van recht van Israëls God geschonken hebt gekregen, kunt vertellen, wáár de Heere is begonnen, en wannéér Hij is begonnen en wát Hij allemaal heeft uitgewerkt in je leven. Nooit eerder. Want dat oude volk wist dat er niet alleen

zaligmakende genade des Geestes is, maar ook gemene genade des Geestes; en dat je door die gemene genade des Geestes als twee druppels water op een kind des Heeren kunt gelijken, zonder het werkelijk te zijn. O, je kunt een zogenaamd bruiloftskleed aanhebben, je kunt een brandende lamp in je hand houden, je kunt op weg zijn de hemelse Bruidegom tegemoet, en nochtans geen olie in de vaten hebben, en dus het waar zaligmakende werk des Heiligen Geestes missen. Ach geliefden, de bekende gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden leert het ons toch: door gemene genade kun je het ontzettend ver brengen op de toeleidende weg tot Christus. En die wijze maagden hadden die dwaze maagden echt niet onderkend, maar die dwaze maagden misten het puntje van het puntje, en dus misten zij de Zone Gods. Deze was hun nooit in waarheid geschonken in een weg van recht van Israels God. Ach geliefden, laat u daarom toch ernstig waarschuwen; we leven in zo'n donkere tijd, en een leugenachtige godsdienst geeft schier overal de toon aan. Ja, leugenachtige dienaars beklimmen bijna overal de kansels, om zielen te misleiden met hun leugenwoorden, die zo aangenaam zijn, die zo gevoelig zijn, die zo vertroostend zijn, en waardoor mensen met een ogenschijnlijk kruimeltje genade al zaliggesproken worden. Maar ze spreken niet van het billijken, het toevallen en het omhelzen van het recht Gods, en ze leren niet dat een mensenkind in een weg van recht verloren moet gaan met zichzelf, omdat Sion door recht verlost zal worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid. Ach geliefden, op vele plaatsen, ja, zelfs de meeste in ons land, vinden we een leugenachtig christendom, dat de Schrift heeft losgelaten, dat de belijdenisgeschriften aan de kant heeft geschoven, en dat zonder blikken of blozen verkondigt dat je ónbewust Christus geschonken kunt hebben gekregen, dat je ónbewust met de hemelse Bruidegom in een huwelijk kunt zijn getreden, en dat je dus ónbewust kunt zijn wederom geboren. Maar geliefden, zou u onbewust getrouwd kunnen zijn met een man, of met een vrouw? Zou u onbewust een kind kunnen hebben gebaar? Dat kán toch niet. Dat weten we toch met ons gezonde verstand, geliefden. O, dat geestelijk huwelijk met die hemelse Bruidegom wordt natuurlijk in de volle beleving des harten gesloten, en de wedergeboorte geschiedt niet in een hoek, geliefden. O, dat wordt met hart en ziel, met verstand en lichaam beleefd. O, wat is de satan daarom ver gevorderd, om de ware verkondiging van het zaligmakende werk des Geestes én van de gemene genade des Geestes tegen te houden en te zeggen dat er alleen maar zaligmakende genade des Geestes is waardoor mensen alles wat er door de Heilige Geest in hun leven geschiedt voor zaligmakend houden. O geliefden, wat worden er daardoor honderdduizenden bedrogen

voor de eeuwigheid, en de duivel kan ze stuk voor stuk verwelkomen in de hel. En wat zou het verschrikkelijk zijn als u daar ook bij zou horen. Want geliefden, luistert toch goed, het is onmogelijk om onbewust een kind van God te zijn geworden; het is onmogelijk om onbewust bekeerd te zijn en om onbewust uit en door Christus met God verzoend te zijn. Want dat staat nergens in Gods Woord, en dat kunt u in de belijdenisgeschriften ook nergens vinden. Maar geliefden, mensen bouwen elkaar zo graag op, nietwaar? En leraren hebben zo graag dat de kerk vol zit met kerkgangers, en daarom wordt de weg der zaligheid wat omgelegd en wat bijgelegd, en gaat men een woord verkondigen waarin Gods recht ontbreekt, en van een geschonken Christus, in een weg van recht, nadat men met zichzelf is omgekomen, niets wordt vernomen. En zo krijgen we in onze tijd een ander christendom, waar de Bijbel niets van afweet, waar de reformatoren en de nadere reformatoren zich niet achter zouden kunnen scharen, en dat mensen slechts een plaats geeft in de eeuwige smarten van de hel. Immers geliefden, wanneer Christus u en jou niet in de dadelijkheid en in een weg van recht is geschonken, dan is er bij u alleen het rampzalige ontbreken van de Zoon, en dan mist u het waarachtige leven uit en door Christus. Ja, dan bent u nergens anders naar op weg dan naar uw eeuwige verdoemenis. O geliefden, smeekt de Heere toch om, met ons tweede aandachtspunt, **het smartelijke gemis van de Zoon** in uw ziel te werken.

Maar eerst gaan we nu met elkaar zingen uit Psalm 116 en daarvan het 5^e en het 11^e zangvers:

Gij hebt, o HEER', in 't dood'lijkst tijdsgewricht
Mijn ziel gered, mijn tranen willen drogen,
Mijn voet geschraagd; dies zal ik, voor Gods ogen,
Steeds wandelen in 't vrolijk levenslicht.

Ik zal met vreugd in 't huis des HEEREN gaan,
Om daar met lof Uw groten Naam te danken;
Jeruzalem, gij hoort die blijde klanken.
Elk heff' met mij den lof des HEEREN aan!

En als het smartelijke gemis van de Zoon wordt ervaren, geliefden, ach, dan wordt er door zoenen onophoudelijk gesmeekt: "Geef mij Jezus of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf." Immers geliefden, in vers 5 van ons tekstgedeelte kunt u lezen dat Jezus is de Zoon Gods. En deze Zoon Gods is "geboren uit den Vader vóór alle

eeuwen”; en “Hij is God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God”; “van hetzelfde wezen met den Vader”, zo zegt de geloofsbelijdenis van Nicéa. O geliefden, de Zoon van God is Degene tot Wie de Heere gezegd heeft: “Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.” En deze Zone Gods Die spelende was voor het aangezicht des Vaders, heeft, uit liefde tot Zijn Vader en uit liefde tot de keurlingen des Heeren, gezegd: “Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven”; en Hij heeft Zijn Vader beloofd naar de aarde te gaan, om alles te doen wat gedaan moest worden om de geschonden deugden Gods te verheerlijken; ja, Hij heeft beloofd om mens te worden uit de maagd Maria, en om voor al degenen wier naam geschreven staat in het boek des levens des Lams, de weg der zaligheid mogelijk te maken, opdat dit volk uit genade, om niet, gered en verlost kan worden en een plaats kan ontvangen voor de grote, witte troon, om daar God drie-enig eeuwig te loven en te prijzen. En dus geliefden, dus kan het smartelijke gemis van de Zoon slechts opgeheven worden als een mensenkind de Heere Jézus, in een weg van recht, en dus van Israels God, geschonken heeft gekregen. O geliefden, luistert toch goed, het is niet voldoende als men *iets* van de Heere Jezus denkt te hebben. Het is niet genoeg om gezaligd en verlost te worden als Christus slechts aan u of aan jou geopenbáárd is, en als u slechts iets gezien hebt van de lieflijkheid, de dierbaarheid en de gepastheid van Christus. Want onze tekst zegt zo duidelijk: “Die den Zoon hééft, die heeft het leven.” O geliefden, ge zult die gánse Zone Gods moeten hébben, en dus geschonken moeten hebben gekregen, wil het goed met u zijn; met minder kan het absoluut niet bij die God Die niet van Zijn recht af kan en Die de zonde niet door de vingers kan zien.

Ach geliefden, dan hoor ik vaak en ik lees ook regelmatig, dat mensen gezegd wordt met een geopenbaarde Christus zalig te kunnen worden. O, dan worden ze daarmee bij Gods volk gezet, en dan denken ze daarmee alles te hebben wat nodig is om God eeuwig te prijzen. Maar geliefden, laat u vanavond toch waarschuwen, want ge zult met een geopenbáárde Christus verlóren moeten gaan, om een geschónken Christus in de armen te mogen vallen.

En wat kunnen we heden ten dage ook lezen, geliefden, dat men op het reformatorische erf Rome achterna loopt, omdat leugenaars en huichelaars verkondigen dat je door je Heilige Doop zeker mag weten gezaligd te zullen worden, “want”, zo zegt men, “bij de bediening van de Heilige Doop belooft God alles te zullen doen om je te redden en te zaligen; en God is toch almachtig, dus mag je door je doop zeker zijn van je eeuwig behoud.”

En geliefden, hoe vaak wordt er niet beweerd dat je een kind van God bent als je door de angsten van de hel hebt leren smeken om in de hemel te mogen komen; ja, wanneer je graag uit de oude schrijvers leest, of wanneer je een bijzondere belangstelling hebt voor de levensbeschrijvingen van Gods kinderen uit vervlogen jaren, dan worden dat aangename tekenen genoemd van het werk des Heiligen Geestes in je ziel, en dus heeft men genade ontvangen. O, al is het maar een stípje; “maar een stipje genade is ook genade”, zo zegt men. En zo worden er talloze leugens rondgestrooid door zeer bekwame predikers die kerken vol mensen trekken. Ja, zo worden mensen bedrogen voor de eeuwigheid. Want onze tekst zegt zo duidelijk: “Die den Zoon hééft, die heeft het leven, die den Zone Gods niet heeft, die heeft het leven niet.” O geliefden, u zult de Zone Gods geschonken moeten hebben, en dus moeten hebben gekregen van Israëls God nadat u verloren bent gegaan met uzelf in een weg van recht, en anders is het mis met u. U zult in de armen van die dierbare Zaligmaker weggesmolten moeten zijn, en anders komt het niet goed met u. En daar weten niet alleen énkele kinderen Gods van, geliefden, maar daar weten ál Gods kinderen van. O, die den Zoon heeft, die alleen heeft het leven, maar die den Zone Gods niet heeft, die heeft het leven niet. Daar is nu geen woord Frans bij, daar is geen speld tussen te krijgen. O, al hebt u nog zoveel beleefd en nog zoveel ervaren, al kunt u uren vertellen over alles wat er in uw leven heeft plaatsgevonden: als u de Zone Gods niet hebt gekregen in een weg van recht, hebt u het leven niet. Dan bent u nog zoals u geboren bent, en dus dood in de misdaden en de zonden; ja, dan ligt u nog als zeer dorre doodsbeenderen aan de mond des grafes. Ach geliefden, al spreekt u alle talen der mensen en engelen, al hebt u de gave der profetie, al hebt u geloof om bergen te verzetten, en al geeft u uw lichaam over om verbrand te worden, het doet u geen nut ten dage der verbolgenheid als u de liefde Gods uit en door Christus mist, zo zegt ons 1 Korinthe 13. Ja geliefden, met deze uitzonderlijke gaven mist u nog de genáde van de Heere Jezus Christus. Ach weet u, wij mensen zijn er altijd zo gevoelig voor als iemand gáven heeft, zeker op godsdienstig terrein. O, als iemand goed zijn woord kan doen, als iemand de dingen uit de Schrift helder en duidelijk voor ogen kan stellen, en als iemand wonderlijke zaken kan bewerkstelligen, dan zijn we al gauw geneigd om zo iemand bij Gods volk te zetten. Maar geliefden, je kunt nog zoveel gaven hebben, maar als je de genáde mist, dan ben je als een Judas, als een verdoemde Judas... Ach geliefden, wat heeft die Judas gepredikt toen hij door Zijn Meester werd uitgezonden, wat heeft hij zieken beter gemaakt, wat heeft hij duivelen uitgeworpen. O, Judas heeft zijn ambt zó kostelijk

vervuld dat de andere discipelen hem niet als een huichelaar hebben onderkend. Maar bij alle gaven die hij had, miste hij de genáde des Heeren. O, nog geen kruimeltje toegepaste zaligmakende genade had hij, en dus miste hij de Heere Jezus, en miste hij het léven. O geliefden, het luistert zo nauw, zo ontzettend nauw. En weet u, omdat er in deze donkere tijd zo weinig van het echte leven gevonden wordt, gaan wij mensen altijd zelf leven “maken” van allerlei andere dingen. Als we dan in benauwdheid hebben verkeerd en handenwringend onze ogen ten hemel hebben opgeslagen, dan bedenken we dat dit het werk van de Heilige Geest is. En als wij naar voren kunnen brengen dat we zo uitzien naar een kerkdienst om eerbiedig de psalmen Davids te zingen, dan gaan we ervan maken dat dit alleen geschiedt door het ware werk des Heeren. En als wij ons goddeloze leven vaarwel hebben gezegd en ons hebben aangesloten bij een rechtzinnig kerkgenootschap, o, dan gaan we ervan maken dat dit een wonder is van zaligmakende genade. Ja geliefden, dan hebben we een hoop op de zaligheid, en laten we op onze rouwkaart schrijven dat we in de hope des eeuwigen levens ontslapen zijn. Maar ach geliefden, dit alles is het ware leven niet, dit is het echte niet, want alleen die den Zoon heeft, die heeft het leven, en alle anderen missen dit dus; ja, die missen alles tot de zaligheid. O geliefden, dan kun je je hele leven gereformeerd hebben, dan kun je van alles hebben veranderd, maar buiten Christus gaat u slechts uw eeuwige verdoemenis tegemoet. Ja maar, zo schreit misschien iemand stil in ons midden, maar hoe word je dan die Zone Gods geschonken? Ach geliefden, bij zoveel predicaties wordt er wel gezegd dat je Christus hebben moet, dat je Hem geschonken moet hebben gekregen, maar er wordt niet uitgelegd hóe dit dan gebeurt. Gods Woord is daar echter zo helder en duidelijk over: want als Israëls God Christus gaat wegschenken aan een van Zijn keurlingen, o, dan komt zoen erachter dat dit ware leven uit en door Christus achter de dood ligt. Want dan gaat de Heere zo’n mensenkind in het dodelijkst tijdsgewricht van de vierschaar Gods brengen; en dan moet die mens daar in de volle beleving des harten sterven aan de wereld, sterven aan de godsdienst en sterven aan de eerste Adam. O geliefden, want pas dán is er plaatsgemaakt voor Christus. En daarom is zo opgeschreven uit de mond van mevrouw Wijnmaalen, de echtgenote van dominee Wijnmaalen, die op deze plaats zo vaak Gods Woord heeft bediend, dat ze heeft geroepen en gesmeekt: “Heere, trek maar door; Heere, trek maar door.” En toen de Heere kwam door te trekken, beleefde ze wat al Gods ware kinderen beleefden, want ze werd gebracht in het dodelijkst tijdsgewricht van de vierschaar Gods, en daar moest ze het verdoemende recht Gods omhelzen, om in een

welgevallen aan de straffen van haar ongerechtigheid om te komen met zichzelf. Maar om daar ook van achter het recht Christus geschonken te krijgen. O geliefden, dan komt een mensenkind terecht op dat puntje waar alle huichelaars benauwd onder worden, waar alle geveinsden over struikelen en waar de godsdienst van walgt en tegen protesteert. Ja, dan komen zij op dat punt waar ze zichzelf verliezen in de dood; om opgeraapt te worden van het vlakke des velds, en om in de armen van Christus gelegd te worden en in Christus weg te zinken en weg te smelten; ja, om zich in die lieve, lieve, hemelse Bruidegom kwijt te worden, en om daar door het waar zalmakend geloof onlosmakelijk met Christus verenigd te worden. En dat waar zalmakend geloof nu, is het instrument waardoor de Heilige Geest de weldaden Christi komt toe te passen.

Ach geliefden, in onze tijd is het geloof voor de meeste mensen een prestatie van de mens, maar in de Bijbel is het geloof een instrument door middel waarvan de Heilige Geest de weldaden Christi komt toe te passen aan zo'n in Christus ingelijfde keurling. En dan wordt zo'n mensenkind door het waar zalmakend geloof en de toepassing van Christus' bloed wederom geboren; dan wordt zoen door het waar zalmakend geloof gereinigd van alle vuile zonden; dan wordt zoen door het waar zalmakend geloof gerechtvaardigd, geheiligd en verheerlijkt; dan wordt zoen door het waar zalmakend geloof volkomen vervuld met het nieuwe leven, om volkomen nieuw te zijn, en om weg te zinken in de liefde van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Ach geliefden, dan ontvangt zoen dus een nieuw leven, namelijk het eeuwig, zalig leven; dan ontvangt zoen een verstand, met Goddelijk licht bestraald; dan ontvangt zoen een wil die omgebogen wordt, om niets anders meer te willen dan wat God wil. O, dan is het de lust en het leven van dat mensenkind om God te eren en te dienen.

Weet u, er zijn zoveel mensen – en misschien bent u dat ook wel – die denken heimelijk een kind van God te zijn, maar nimmer – vraag het maar aan hen – nimmer zijn ze in die vierschaar Gods gebracht. En al wordt er dan tegenwoordig gezegd dat niet iedereen dit meemaakt, laat u niet bedriegen, want God werkt de zaligheid van Zijn kinderen altoos op dezelfde wijze uit, immers dat volk krijgt eenzelfde hart en eenzelfde weg. Ach geliefden, dezulken die dénken in Christus te zijn, zijn nergens anders naar op weg dan naar de eeuwige smarten.

En dan moet ik ook denken aan de mensen die van dat smartelijke gemis van de Zoon hun bezit maken. Dat kun je tegenwoordig regelmatig horen. Dan zegt men: "Ja, maar je hebt

alleen maar het gemis van de Zoon als de Heere dat gemis in je ziel heeft gewerkt"; en zij maken dus van hun gemis hun bezit. O geliefden, laat u toch niet bedriegen, want nimmer zijn dezulken gebracht in dat dodelijkst tijdsgewricht, nimmer is men zichzelf kwijtgeraakt in de armen van die dierbare Zaligmaker, en dus heeft men Christus nimmer in waarheid geschonken gekregen. Maar wanneer dat wél gebeurd is, och, onderzoekt uzelf, dan is het nooit een misschientje of je de Zoon van God geschonken hebt gekregen; daar hoef je nooit aan te twifelen. Net zomin als je eraan hoeft te twifelen of je met je man of je vrouw getrouwd bent, en of je als vrouw je kind hebt gebaar, zo hoef je er ook niet aan te twifelen of je Christus geschonken hebt gekregen in een weg van recht. Want geliefden, de inlijving in Christus is zo helder en zo duidelijk beleefd, dat niets dit uit het geheugen zal kunnen uitwissen. En als dat waar geworden is, mogen we, met ons derde aandachtspunt, nog kortelijks spreken over **het zalige bezit van de Zoon**. O geliefden, dan..., dan wanneer ze weggesmolten zijn in de armen van die hemelse Bruidegom, dan mogen ze Hem gaan mijnen, dan mogen ze gaan zeggen: "Mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne, Die weidt onder de leliën, mijn Borg, mijn Koning, mijn Zaligmaker, mijn allerliefste Bruidegom, Die blank en rood is, en Die de banier draagt boven tienduizend." En dan is zo'n mensenkind boven het stof, dan is hij zichzelf kwijt, en dan zou hij het liefste eeuwig bij die Bruidegom willen blijven, om nooit meer te hoeven zondigen, om nooit meer Gods Woord verdacht te houden. En dan zegt onze tekst: "Die den Zoon heeft, die heeft het léven." O, dat weten dezulken, want dan vervult dat eeuwig zalig leven hun ziel, en dan zingen zij dag en nacht van Gods goedertierenheên, ook wanneer er moeiten zijn, ook wanneer er smarten zijn, o, dan is het de Heere Die hen draagt en hen sterkt en Die hun schenkt wat ze moeten spreken in tijden van aanvechting en strijd. Ach geliefden, wat zullen dezulken dan proberen om zoveel mogelijk met de Heere eenzaam en gemeenzaam te zijn; ja, wat zal dat volk dan ervaren vreemdeling te zijn in deze wereld, en wat zullen ze alle moeite doen om het wereldse leven van zich af te schudden en te ontlopen. Ja geliefden, wat zullen ze dan keer op keer in de stilte de lofzang des Heeren aanheffen. O, wat mogen ze dan weten meer dan overwinnaars te zijn, door Hem Die hen liefgehad heeft; en wat mogen ze dan tevens weten dat er geen verdoemenis is voor hen, en dat niets hen zal kunnen scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus. Ja, wat mogen ze dan keer op keer die psalm zingen, van het blij vooruitzicht dat hen streelt. Ach geliefden, het zalige bezit van de Zoon maakt een mens hemels gelukkig en vervult dezulken met de vrede die alle verstand te boven gaat. Maar zal

er dan geen aanvechting meer zijn en geen strijd? Nou, rekent u er maar op, want de duivel ziet zich een pand ontroofd, en die doet alles om dezulken terug te halen. O, wat zal hij proberen om twijfel in hun ziel te zaaien over de waarheid van hetgeen de Heere heeft uitgewerkt in hun bestaan. En wat zullen ze niet zelden op de zeef worden gelegd, waar alles kwijt lijkt te zijn. En geliefden, ook de Heere gaat Zich daarna terugtrekken, want hij werpt dezulken in de smeltkroes, zoals men zilver smelt, zoals men erts van het goud zuivert. O, dan zullen dezulken niet zelden door grote diepten heengaan, maar nimmer zal de Heere hen in de steek laten. O geliefden, ze zullen, met Psalm 68 vers 11, in de berijming, mogen weten: "U zullen, als op Mozes' beê, wanneer uw pad loopt door de zee, geen golven overstromen." Ja, te midden van alle aanvechting, alle smart en alle verdriet, ook door de oude mens die steeds probeert de overhand te verkrijgen, zijn ze door Gods nabijheid, door het werk van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zeker van hun Thuiskomen in Gods heerlijkheid, om God eeuwig te prijzen.

Maar geliefden, dat volk moet er maar op rekenen dat het woord van onze tekst tegengesproken zal worden, en daarom komt de Heere in het tweede deel van onze tekst het eerste te benadrukken en te onderstrepen, en zegt de Heere: "Die den Zoon Gods niet heeft, die heeft het leven niet." Uw leven, jouw leven en mijn leven staat of valt met het hebben of het niet hebben van de Zoon van God.

Maar hoe is het dan met u en met jou, geliefden? O, al spuugt de godsdienst op deze waarheid, al komt u er gans alleen voor te staan, al beweert men dat u doorvloeit en dat u het spoor bijster bent, houd u maar vast aan het woord van onze tekst: "Die den Zoon heeft, die heeft het leven." En geliefden, als de Heere zo'n mensenkind komt te verlossen van zichzelf, van het eigen ik en het eigen vlees en Thuis komt te brengen, o, dan mag zoen het meemaken dat de Heere hun stenen gans sierlijk zal leggen, en dat Hij hen op saffieren zal grondvesten. Ja, dat zij als verdrukten, als door onweder voortgedrevenen en ongetroosten mogen verschijnen voor de grote, witte troon en dat ze de kroon der overwinning mogen ontvangen. Maar die kroon houden ze niet op het hoofd. O nee, geliefden, die nemen ze van hun hoofd af en werpen ze Christus aan Zijn voeten, om uit te roepen: "Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed." Ja geliefden, dan zullen ze onophoudelijk uitroepen: "Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen." En dan krijgen ze het wonder niet uitgewonderd dat de Heere naar hen heeft omgezien. Ach, is dat dan ook úw toekomst, geliefden, omdat u de Zoon hebt, en dus het leven?

O, onbekeerden onder ons, laat u vanavond toch ernstig waarschuwen; de klok der genade tikt nog; ge zoudt nog in Christus ingelijfd kunnen worden, ge zoudt nog wederom geboren en bekeerd kunnen worden. O, alles wat u denkt dat dient tot uw zaligheid is te kort als het Christus niet is. Uw zogenaamd hemels bruiloftskleed doet niet mee, want het ware bruiloftskleed is alleen Christus met Zijn weldaden. O onbekeerden, smeekt toch om het waarachtige werk des Heeren in uw ziel, opdat ge de Zoon zult hebben en daardoor het leven.

En bekommerden onder ons, ach, wat hebt ge uzelf leren kennen in uw walgelijkheid en verdorvenheid. Maar o, ge hebt die lieve Heiland gezien, maar zien is geen hebben, want ge moet Hem geschonken krijgen. Ach bekommerden, blijft dan maar bedelen, smeken en roepen. Denkt maar aan de weduwe die bij de onrechtvaardige rechter aanklopte, en vraagt maar om het waarachtig doortrekken van de Heere in uw leven.

En volk des Heeren, ach, van dat doortrekkende werk Gods moogt ge alles weten; ge kunt het plekje aanwijzen waar de Heere u deed wegsmelten in de armen Christi en waar ge de kussen van Zijn mond hebt gevoeld. Ja, waar de geur van Christus u als de olie des Heiligen Geestes kwam te vervullen en kwam te omgeven. Ach volk, getuigt dan maar van het werk des Heeren in uw ziel, en wijst maar aan wat het ware werk Gods is. En al hebt ge nog veel verdriet van uw inklevende zonden, en daarover dagelijks boete moet doen, o, ziende op die lieve Heiland kunt ge alleen maar stralen van hemels geluk. O volk, maakt anderen dan maar jaloers, en verheerlijkt de Heere maar, elke dag opnieuw.

Och, schenke de Heere ons dan wat Hem verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid.
Amen.

Zingen: Psalm 85:4

Dan wordt genâ van waarheid blij ontmoet;
De vrede met een kus van 't recht gegroet;
Dan spruit de trouw uit d' aarde blij omhoog;
Gerechtigheid ziet neer van 's hemels boog;
Dan zal de HEER' ons 't goede weer doen zien;
Dan zal ons 't land zijn volle garven biên;
Gerechtigheid gaat voor Zijn aangezicht,
Hij zet z' alom, waar Hij Zijn treden richt.